

Υπόθεση T-316/04 R

Wam SpA

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κρατικές ενισχύσεις — Δάνεια με μειωμένο επιτόκιο σκοπούντα στο να επιτρέψουν σε επιχείρηση να εγκατασταθεί σε ορισμένες τρίτες χώρες — Υποχρέωση ανακτίσεως — Προσωρινά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Επείγον — Δεν συντρέχει»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 10ης Νοεμβρίου 2004 Π - 3919

Περίληψη της διατάξεως

Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία του αιτούντος — Οικονομική ζημία — Κατάσταση δυνάμενη να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξη της αιτούσας εταιρίας ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση της στην αγορά — Απόφαση της Επιτροπής διατάσσουσα την ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως

(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

Π - 3917

Το επείγον μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Ο τελευταίος φέρει το βάρος της αποδείξεως ότι δεν μπορεί να αναμείνει το πέρας της διαδικασίας της κύριας προσφυγής χωρίς να έχει προηγουμένως υποστεί τέτοιας φύσεως ζημία. Το επικείμενο της ζημίας δεν είναι ανάγκη να αποδεικνύεται με απόλυτη βεβαιότητα, αλλά αρκεί, ιδίως όταν η πρόκληση της ζημίας εξαρτάται από την επέλευση ενός συνόλου παραγόντων, η ζημία να πιθανολογείται επαρκώς. Εντούτοις, ο αιτών εξακολουθεί να υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολογούμενη επέλευση της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

Επιπλέον, προκειμένου να αποδείξει ότι πληρούται η αφορώσα το επείγον προϋπόθεση, ο αιτών οφείλει να προσκομίσει στοιχεία ότι η αναστολή εκτελέσεως ή τα λοιπά προσωρινά μέτρα που αιτείται είναι αναγκαία για την προστασία των ιδίων συμφερόντων του. Αντιθέτως, προκειμένου να στοιχειοθετηθεί το επείγον, ο αιτών δεν μπορεί να επικαλεστεί προσβολή συμφέροντος που δεν είναι προσωπικό του, όπως επί παραδείγματι προσβολή γενικού συμφέροντος ή των δικαιωμάτων τρίτων, ανεξάρτητα του αν πρόκειται για ιδιώτες ή για κράτος. Παρόμοια συμφέροντα μπορούν να ληφθούν

ενδεχομένως υπόψη μόνο στο πλαίσιο της εξετάσεως της σταθμίσεως των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

Τέλος, μολονότι γίνεται δεκτό παγίως ότι τυχόν οικονομική ζημία δεν μπορεί να εκληφθεί, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ως ανεπανόρθωτη ή ακόμη και ως δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως, είναι εξίσου δεκτό ότι προσωρινό μέτρο δικαιολογείται αν παράσταται ότι, ελλείψει του μέτρου αυτού, ο αιτών θα περιερχόταν σε κατάσταση δύναμενη να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως περί περατώσεως της διαδικασίας της κύριας προσφυγής ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τη θέση του στην αγορά.

Η προσβολή των συμφερόντων όσων θεωρούνται ως δικαιούχοι κρατικών ενισχύσεων ασυμβίβαστων προς την κοινή αγορά είναι συμφυής προς οποιαδήποτε απόφαση της Επιτροπής επιβάλλουσα την απόδοση των ενισχύσεων αυτών και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά αφεαυτής σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, ανεξαρτήτως από οποιαδήποτε συγκεκριμένη εκτίμηση της σοβαρότητας και του ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της συγκεκριμένης προσβολής που ισχυρίζεται ότι υπέστη ο αιτών σε κάθε υπό εξέταση περίπτωση.

(βλ. σκέψεις 26-29, 33)